

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iunie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 martie 2016, declarat de avocatul Raciula Alexandru în numele inculpatului și inculpatul

Crivoi Ivan Mihail, născut la 11 iunie 1980, originar din s.Moșana, r-nul Dondușeni, domiciliat în mun.Bălți, str.Suceava 19, ap.47.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 16.01.2015 - 24.12.2015;
2. Instanța de apel: 09.02.2016 - 09.03.2016;
3. Instanța de recurs: 24.05.2016 - 29.06.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 24 decembrie 2015, Crivoi Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale și în baza art.361 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Crivoi Ivan, fiind administratorul SRL „Crivautolux” și unicul fondator al întreprinderii cu cota de participare 100%, a încheiat la 01.04.2012 contractul de locațiune cu răscumpărarea ulterioară nr.1, cu Tonciuc Vladimir, administratorul SRL „Stromacom”, unicul fondator al întreprinderii cu cota de participare 100%, proprietarul unui complex de bunuri imobile, amplasate pe str.Ștefan cel Mare 191, mun.Bălți, cu valoarea de piață 3935269 lei.

În temeiul contractului de locațiune cu răscumpărarea ulterioară nr.1 din 01.04.2012, SRL „Stromacom”, în persoana administratorului Tonciuc Vladimir, a transmis în folosință temporară către SRL „Crivautolux”, în persoana administratorului Crivoi Ivan, pentru realizarea activităților, bunuri imobile amplasate pe str.Ștefan cel Mare 191, mun.Bălți, alcătuite dintr-o clădire administrativă cu 4 etaje, atelier pentru lucrări de reparație și un teren amenajat pentru parcare unităților de transport, pe un termen de 1 an și 6 luni de la data semnării pînă la 31.12.2013, cu condiția efectuării de către SRL „Crivautolux” a tuturor achitărilor, mărimea lunară a plăților constituind, potrivit anexei nr.1 la contract, 15000 lei.

Pe parcursul executării prevederilor contractuale, SRL „Crivautolux” a înregistrat întârzieri la achitarea plăților pentru locațiune, transferînd pe contul SRL „Stromacom”, din suma cuvenită de 315000 lei, doar suma de 80000 lei, dintre care 60000 lei la 10.10.2012 și

20000 lei la 30.05.2013, acumulînd la expirarea termenului contractual, datorii la plata locațiunii, în sumă de 235000 lei.

În vederea creării unei situații favorabile în relațiile cu SRL „Stromacom” și justificării neachitării datoriei la plata locațiunii, la 18.11.2013, SRL „Crivautolux” a întocmit și eliberat, factura fiscală Seria FB nr.4363350, adică un document oficial de evidență strictă contabilă, care generează drepturi și obligațiuni fiscale, în care intenționat și nejustificat, la indicația și sub responsabilitatea directorului întreprinderii, care o gestionează și soluționează toate chestiunile legate de activitatea ei, au fost introduse date false cu privire la executarea unor lucrări și servicii în interesul SRL „Stromacom”, legate de obiectul aflat în locațiune, în sumă totală de 336559 lei, și anume: lucrări de reparare a transformatorului TM 160 Kva în sumă de 49773,62 lei și 22785,46 lei, care deși se află pe teritoriul nominalizat este la balanța unei alte întreprinderi - SA „Locuința Bălți” în proces de lichidare și lucrări de reparație a drumului în sumă de 264000 lei, care faptic nu au fost executate, adică a fost confecționat un document oficial fals, care a căpătat valoare juridică prin aplicarea pe el a ștampilei întreprinderii și a semnăturii directorului acesteia Crivoi Ivan, care își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, de consecințe și dorea survenirea lor.

Documentul oficial fals, factura fiscală Seria FB nr.4363350 din 18.11.2013, care este un document de evidență strictă contabilă, generator de drepturi și obligațiuni fiscale, la indicația și sub responsabilitatea directorului întreprinderii SRL „Crivautolux” Crivoi Ivan, care o gestionează și soluționează toate chestiunile legate de activitatea ei, a fost deținut și folosit prin transmitere către SRL „Stromacom”, inducînd în eroare factorii de decizie ai întreprinderii cu privire la veridicitatea informației conținute în factură, iar la 22.11.2013 către IFS mun.Bălți.

Tot el, Crivoi Ivan a comis acțiuni de samavolnicie, adică de exercitare a unui drept presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, acțiuni soldate cu daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, în următoarele circumstanțe.

În temeiul contractului de locațiune cu răscumpărarea ulterioară nr.1 din 01.04.2012, SRL „Stromacom”, în persoana administratorului Tonciuc Vladimir, a transmis în folosință temporară către SRL „Crivautolux”, în persoana administratorului Crivoi Ivan, pentru realizarea activităților, bunuri imobile amplasate pe str.Ștefan cel Mare 191, mun.Bălți, alcătuite dintr-o clădire administrativă cu 4 etaje, atelier pentru lucrări de reparație și un teren amenajat pentru parcare a unităților de transport, pe un termen de 1 an și 6 luni de la data semnării pînă la 31.12.2013, cu condiția efectuării de către SRL „Crivautolux” a tuturor achitărilor, mărimea lunară a plăților constituind, potrivit anexei nr.1 la contract, 15000 lei.

Pe parcursul executării prevederilor contractuale, SRL „Crivautolux” a înregistrat întîrzieri la achitarea plăților pentru locațiune, transferînd pe contul SRL „Stromacom”, din suma convenită de 315000 lei, doar suma de 80000 lei, dintre care 60000 lei la 10.10.2012 și 20000 lei la 30.05.2013, acumulînd la expirarea termenului contractual, datorii la plata locațiunii, în sumă de 235000 lei.

Începînd cu 30.11.2013 și pînă la 04.02.2015, factorii de decizie a SRL „Crivautolux” în persoana administratorului Crivoi Ivan, care gestionează întreprinderea și soluționează toate chestiunile legate de activitatea acesteia, acționînd în mod intenționat, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, pe care le-a prevăzut și le-a dorit, contrar solicitărilor înaintate de administrația SRL „Stromacom” de a elibera imobilul transmis în locațiune conform contractului nr.1 din 01.04.2012 și expirat la 30.11.2013, samavolnic, exercitînd în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, un drept presupus al său de a rămîne în continuare în posesia și folosința bunurilor litigioase, pe motivul existenței unor datorii ale SRL „Stromacom” față de SRL „Crivautolux”, fără acționarea debitorului în

instanța de judecată, a refuzat eliberarea imobilului din str.Ștefan cel Mare 191, ocupându-1 abuziv pînă la data de 04.02.2015, adică o perioadă de 13 luni după expirarea termenului contractului, continuîndu-și desfășurarea faptică a activității economice, prin ce a încălcat prevederile art.46 din Constituția R.Moldova, care consemnează că dreptul de proprietate privată este garantat, cauzînd daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale SRL „Stromacom” în sumă totală de 195000 lei, ținînd cont de mărimea plății de 15000 lei pe lună.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și avocatul A.Raciula în numele inculpatului, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri, prin care lui I.Crivoi să-i fie stabilită pedeapsa în baza art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal de 3 ani închisoare și în baza art.361 alin.(1) Cod penal de 1 an închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, invocînd că instanța eronat a aplicat în privința inculpatului prevederile art.79 Cod penal, în cauză nefiind stabilite careva circumstanțe excepționale;

- avocatul în numele inculpatului, casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care I.Crivoi să fie achitat în baza art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii; - instanța a apreciat arbitrar probele; - fapta comisă de către inculpat greșit a fost încadrată în prevederile art.361 alin.(1) Cod penal, totodată, eronat nu a fost liberat de răspundere penală în condițiile în care a expirat termenul de prescripție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 martie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul A.Raciula în numele inculpatului și admis apelul procurorului, casată sentința în latura stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată în această parte o nouă hotărîre, prin care procesul penal în privința lui I.Crivoi în baza art.361 alin.(1) Cod penal a fost încetat, în temeiul art.60 Cod penal, din motivul expirării termenului prescripției de tragere la răspundere penală, iar în baza art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare. În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an.

Instanța de apel a indicat că prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinîndu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvîrșite o încadrare juridică corectă. Instanța a concluzionat că probele verbale coroborează întru totul cu cele material-scrise administrate în cauză, căroră instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă în corespundere cu prevederile art.93-101 Cod de procedură penală. Astfel, instanța a conchis că probele cercetate și examinate în ansamblu, prezintă o situație clară și fără dubii a circumstanțelor de fapt, fiind raportate just la prevederile legale.

Totodată, instanța de apel a considerat corecte concluziile primei instanțe privind aprecierea critică a declarațiilor inculpatului, care nu a recunoscut vina numai cu scopul de a evita răspunderea penală, deoarece vinovăția acestuia se dovedește prin declarațiile reprezentantului părții vătămate A.Țerna, a martorilor V.Tonciuc, I.Blinova, M.Bolganschii, L.Vangheli, I.Begun, V.Istratii, E.Delinschi, T.Teterez și actele cauzei - copiile de pe informația și certificatul din Registrul cadastral al bunului imobil; fișele persoanelor juridice SRL „Stromacom”, SRL „Crivautolux”, SRL „Locuința-Bălți”, SRL „Eleat-Serv”, SRL „CRT-Montaj”; copia contractului de vînzare-cumpărare din 28.05.2004; procesele-verbale de ridicare, de examinare a bunului imobil și a documentelor din 14.08.2014; copiile - extrasului din Registrul de Stat al persoanei juridice SRL „Eleat-Serv”; avizului de racordare

nr.394 din 11.12.2012; actului de delimitare a instalațiilor electrice ale unității de distribuție față de instalația de utilizare ce aparține consumatorului în baza dreptului de proprietate și a responsabilității pentru exploatarea lor nr.181 din 03.04.2013; actului de admitere în exploatare a instalației electrice de utilizare din 10.06.2013; procesului-verbal al adunării generale a acționarilor SRL „Locuința-Bălți” din 11.07.2006; ordinului Ministerului Construcțiilor și Dezvoltării Regionale nr.2 din 14.01.2010; listei mijloacelor fixe și listei materialelor de construcție a SRL „Locuința-Bălți” din 21.01.2008; procesului-verbal nr.1 al ședinței comisiei pentru inventariere și copia listei de inventariere din 26.05.2014; contractului de prestări servicii nr.228 din 13.02.2013; cererii nr.18 din 21.12.2012; facturii fiscale seria nr.JL0047096 din 07.02.2013; anexei la contract; ordinului de plată nr.343 din 21.01.2013; procesele-verbale de examinare din 16.10.2014; de recepție a lucrărilor executate și costul acestora din luna februarie 2012; copia procesele-verbale de ridicare și examinare din 20-21.10.2014; factura fiscală seria nr.FB4363350 și actul lucrărilor efectuate din 18.11.2013; varianta electronică a recipisei din 22.11.2013; factura fiscală seria nr.JA1574379 și actul lucrărilor efectuate din 30.04.2013 în baza contractului nr.157 din 28.01.2013; actul de verificare din 31.12.2013; factura de expediție seria nr.ET345121 și actul lucrărilor executate din 03.07.2013 în baza contractului nr.83 din 28.04.2013; actul de verificare din 31.12.2013; factura fiscală seria nr.JL0047096 și contractul de prestări servicii privind repararea utilajului electric din 07.02.2013; procesul-verbal de examinare din 21.10.2014; copia actului întocmit de IFS Bălți nr.693253 din 15.10.2014; copia listei de livrări scutite de virarea la buget a TVA din 30.12.2013; procesul-verbal de examinare din 17.12.2014, probe care au fost apreciate fiecare în parte și descrisă importanța lor pentru cauza dată, în partea descriptivă a sentinței.

Totodată, instanța de apel, cu referire la stabilirea pedepsei, a considerat că prima instanță nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal.

Astfel, referitor la pedeapsa stabilită în baza art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, instanța de apel a constatat că norma dată nu este aplicabilă speței în cauză, nefiind stabilite careva circumstanțe excepționale, ce ar permite aplicarea acesteia. De asemenea, la aplicarea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a ei.

Prin urmare, ținând cont de gravitatea infracțiunii comise, ce constituie infracțiune gravă, motivul și scopul acesteia, de consecințele infracțiunii, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de persoana celui vinovat și condițiile lui de viață, de comportamentul acestuia la proces, de necesitatea corectării și reeducării lui, instanța de apel a conchis că corijarea și reeducarea acestuia poate avea loc doar cu aplicarea pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de probă, pedeapsă ce este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, corectarea vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Totodată, reținând prevederile art.16 alin.(2) și art.60 alin.(1) lit.a) și (2) Cod penal, instanța de apel a constatat că, la data pronunțării sentinței, termenul de prescripție aplicabil pentru infracțiunea incriminată inculpatului în baza art.361 alin.(1) Cod penal, expirase, fapt pentru care, în temeiul art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, a considerat oportun de a înceta procesul penal pe acest capăt de învinuire, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Cu referire la apelul declarat de partea apărării, instanța de apel a menționat că argumentele acestuia sînt declarative, contrare probelor administrate, urmînd a fi apreciate critic, fiind și invocate doar în scopul evitării răspunderii penale de către inculpat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul în numele inculpatului care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) și 12) Cod de

procedură penală, solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel pe motiv că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanțele au apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - instanțele nu au luat în considerație că în perioada 30.11.2013 - 04.02.2015 litigiul dintre SRL „Crivautolux” și SRL „Stromacom” se afla în examinare în ordine civilă; - nu au fost întrunite elementele infracțiunii, lipsind dauna în proporții deosebit de mari, invocată a fi adusă părții vătămate, deoarece, reieșind din noțiunea de daună în proporții deosebit de mari, statuată la art.126 Cod penal, plățile contractuale nu sînt incluse în aceasta; - faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită; - instanțele nu au ținut cont de faptul că factura fiscală Seria FB nr.4363350 a fost recunoscută valabilă atît prin actul IFS Bălți nr.693253 din 15.10.2014 (necontestat), cît și prin hotărârile judecătorești din 10.02.2015, 07.07.2015, 28.10.2015, definitive și irevocabile.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temeiuri de casare a deciziei art.427 alin.(1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, ori faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportînd norma respectivă la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Colegiul penal reține că, instanțele de judecată, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101 din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui I.Crivoi în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.361 alin.(1) și 352 alin.(3) lit.d) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Concluziile instanțelor judecătorești contestate sînt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate în cauză - declarațiile inculpatului I.Crivoi, reprezentantului părții vătămate A.Țerna, a martorilor V.Tonciuc, I.Blinova, M.Bolganschii, L.Vangheli, I.Begun, V.Istratii, E.Delinschi, T.Teterez; copiile de pe informația și certificatul din Registrul cadastral al bunului imobil; fișele persoanelor juridice SRL „Stromacom”, SRL „Crivautolux”, SRL „Locuința-Bălți”, SRL „Eleat-Serv”, SRL „CRT-Montaj” și actele cauzei, care sînt descrise detaliat și argumentat în sentință și decizia instanței de apel.

Conținutul probelor menționate mai sus, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine săvîrșirea de către inculpat a faptelor imputate, care întrunesc elementele infracțiunilor de samavolnicie soldată cu daune în proporții deosebit de mari și confecționarea, deținerea, folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Astfel, cu referire la cele invocate de recurent, precum că infracțiunea incriminată în baza art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, nu întrunește elementele infracțiunii, Colegiul penal constată că aceste afirmații sînt eronate, fapta întrunind atît latura obiectivă, cît și cea subiectivă a infracțiunii, or, inculpatul, acționînd în mod intenționat, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, pe care le-a prevăzut și le-a dorit, contrar solicitărilor înaintate de administrația SRL „Stromacom” de a elibera imobilul transmis în

locațiune conform contractului nr.1 din 01.04.2012, samavolnic, exercitînd în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, un drept presupus al său de a rămîne în continuare în posesia și folosința bunurilor litigioase, pe motivul existenței unor datorii ale SRL „Stromacom” față de SRL „Crivautolux”, fără acționarea debitorului în instanța de judecată, a refuzat eliberarea imobilului din str.Ștefan cel Mare 191, ocupîndu-l abuziv pe o perioadă de 13 luni după expirarea termenului contractului, continîndu-și desfășurarea faptică a activității economice, cauzînd daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale SRL „Stromacom”.

Afirmațiile recurentului, precum că instanțele nu au luat în considerație că în perioada 30.11.2013 - 04.02.2015, litigiul dintre SRL „Crivautolux” și SRL „Stromacom” se afla în examinare în ordine civilă, nu pot fi reținute.

În acest sens, instanța de recurs învederează că acțiunea civilă la care se referă avocatul a fost înaintată de SRL „Stromacom” împotriva SRL „Crivautolux” și nu invers, obiectul acesteia fiind încasarea datoriei, recunoașterea facturii fiscale nelegale și obligarea de a elibera imobilul ce-i aparține și bunurile care au fost date în arendă.

În contextul expus, inculpatul, în cazul în care considera că i s-a adus atingere vreunui drept al său, ce reiese din contractul de locațiune cu răscumpărarea ulterioară nr.1 din 01.04.2012, urma să înainteze acțiune civilă împotriva SRL „Stromacom” cu solicitările respective. Contrar însă, inculpatul a preferat să întreprindă acțiuni care cad sub incidența normei penale ce reglementează infracțiunea de samavolnicie.

Mai mult, instanța de recurs reține că, urmare formulării, la 23.09.2014, de către SRL „Stromacom”, a cererii de chemare în judecată, inculpatul, la 04.02.2015, a eliberat bunul imobil litigios, adică pînă la pronunțarea hotărîrii Judecătorei Bălți din 10.02.2015.

Complementar, Colegiul penal consideră neîntemeiat argumentul recurentului, precum că lipsește dauna în proporții deosebit de mari, precum și că dauna ce reiese dintr-o plată contractuală nu se conține în prevederile art.126 Cod penal, deoarece acțiunile inculpatului, examinate în prezenta cauză penală, nu țin de plata sau neplata unor obligațiuni contractuale, ci de aspectul samavolnic al acestora, manifestate prin refuzul de a elibera bunul imobil transmis în locațiune, inculpatul exercitînd în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, un drept presupus al său de a rămîne în continuare în posesia și folosința lor, cauzîndu-i persoanei juridice SRL „Stromacom” daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege.

Consecvent, potrivit art.126 alin.(1) Cod penal, se consideră proporții deosebit de mari, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvîrșirii infracțiunii, depășește 5000 unități convenționale de amendă.

Astfel, fiind stabilit că în prezenta cauză au fost examinate acțiunile samavolnice ale inculpatului, manifestate prin refuzul de a elibera bunul imobil transmis în locațiune, considerînd că este îndreptățit să o facă, fără acționarea presupusului debitor în instanța de judecată, că dauna cauzată persoanei juridice SRL „Stromacom” constituie 195000 lei, ținînd cont de mărimea chiriei lunare de 15000 lei, Colegiul penal conchide că instanțele de fond corect au apreciat că prejudiciul urmează a fi considerat ca făcînd parte din categoria celor deosebit de mari și, respectiv, încadrînd faptele descrise ale inculpatului în prevederile art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, elementele infracțiunii fiind întrunite.

Cu referire la infracțiunea incriminată în baza art.361 alin.(1) Cod penal, Colegiul reține că, recurentul invocă precum că instanțele nu au ținut cont de faptul că factura fiscală seria nr.FB4363350 a fost recunoscută valabilă atît prin actul IFS Bălți nr.693253 din 15.10.2014 (necontestat), cît și prin hotărîrile judecătorești din 10.02.2015, 07.07.2015, 28.10.2015, definitive și irevocabile, faptei fiindu-i dată o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal apreciază aceste afirmații drept irelevante din considerentul că instanțele judecătorești, prin hotărârile judecătorești din 10.02.2015, 07.07.2015 și 28.10.2015, nu s-au expus asupra legalității facturii fiscale seria nr.FB4363350, acest capăt de cerere fiind lăsat fără examinare, limitându-se doar la sumele ce reies din contractul de locațiune nr.1 din 01.04.2012.

Subsecvent, Colegiul penal conchide că instanțele de fond corect au încadrat faptele inculpatului în prevederile art.361 alin.(1) Cod penal, or, s-a stabilit cu certitudine că în vederea creării unei situații favorabile în relațiile cu SRL „Stromacom” și justificării neachitării datoriei la plata chiriei în baza contractului de locațiune, la 18.11.2013, SRL „Crivautolux” a întocmit și eliberat factura fiscală seria nr.FB4363350 - document oficial de evidență strictă contabilă, care generează drepturi și obligațiuni fiscale, în care intenționat și nejustificat, la indicația lui I.Crivoi, au fost introduse date false cu privire la executarea unor lucrări și servicii în interesul SRL „Stromacom”, legate de obiectul aflat în locațiune, în sumă totală de 336559 lei, adică a fost confecționat un document oficial fals, care a căpătat valoare juridică prin aplicarea pe el a ștampilei întreprinderii și a semnăturii directorului acesteia (I.Crivoi), care își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, de consecințe și dorea survenirea lor.

Totodată, Colegiul penal consideră că instanța de apel just a apreciat că la momentul pronunțării sentinței expirase termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, prevăzut de art.60 Cod penal, corect concluzionând de a înceta procesul penal în baza art.361 alin.(1) Cod penal.

Astfel, în opinia instanței de recurs, reieșind din cumul de probe amplu examinate de instanțele de fond, concluzia acestora privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate este justă și întemeiată, iar prevederile art.8 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, invocate de către inculpat în recurs nefiind pertinente speței.

Din conținutul hotărârilor recurate, rezultă că instanțele de judecată corect au constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunilor incriminate inculpatului, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivând concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză, care obiectiv au fost apreciate, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că instanțele au apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează că acestea nu pot fi reținute deoarece, aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și apel, și nu poate constitui temei pentru recurs.

Astfel, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului părții apărării și admiterii apelului părții acuzării, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

La aplicarea pedepsei în baza art.352 alin.(3) lit.d) Cod penal, instanța de apel just a ținut cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, ce se atribuie la categoria celor grave, motivul și scopul acesteia, de consecințele infracțiunii, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de persoana celui vinovat și condițiile lui de viață, de comportamentul acestuia la proces, de necesitatea corectării și reeducării lui, și corect a conchis că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința acestuia poate fi atins doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea executării ei pe un termen de probă, pedeapsă ce este echitabilă și individualizată conform prevederilor legale.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în

drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Raciula Alexandru în numele inculpatului Crivoi Ivan și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 martie 2016, în cauza penală în privința lui Crivoi Ivan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 22 iulie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu